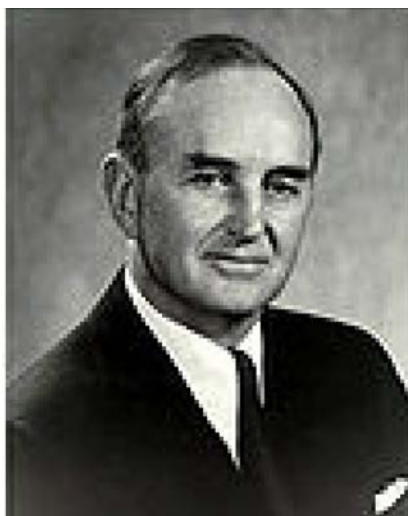

نورتون مور بدفورد

اعضو تالار مشاهیر حسابداری

مترجم: محسن قاسمی

نورتون مور بدفورد، پسر کورنلیوس دیوید و مری مور بدفورد، در ۱۱ نوامبر ۱۹۱۶ در مرکز میزوری زاده شد. به دبیرستان بنتون در سنت جوزف میزوری رفت، و در ۱۹۳۴ دانش آموخته شد. پس از دانش آموختگی، سه سال تمام وقت برای روزنامه‌ی محلی سنت جوزف نیویورس کار کرد. در آن دوران، در زمین تنیس با دختری آشنا شد که بعدها با او ازدواج کرد. پس از این آشنایی تشویق شد به کالج مقدماتی برود. در ۱۹۳۸ سنت جوزف را ترک کرد و به دانشگاه تولین در نیواورلئان رفت. درجه‌ی کارشناسی (۱۹۴۰) و کارشناسی ارشد (۱۹۴۷) خود را از دانشگاه تولین، و دکتری خود را از دانشگاه ایالتی اوهایو (۱۹۵۰) گرفت. در ۱۹۴۷ گواهی‌نامه‌ی حسابدار عمومی گواهی شده را از جامعه‌ی حسابداران عمومی گواهی شده ایالت لوئیزیانا گرفت.

پس از دریافت درجه‌ی کارشناسی، به عنوان دبیر اجرایی بورس سهام نیواورلئان استخدام شد (۱۹۴۰). پیش از خدمت در ارتش آمریکا (۴۶-۱۹۴۲)، به عنوان حسابرس در ایالت‌داری لوئیزیانا (۴۱-۱۹۴۰) و کارمند اداره‌ی بودجه‌ی شرکت خدمات عمومی نیواورلئان (۴۲-۱۹۴۱) کار می‌کرد. پس از خدمت در ارتش، در دانشگاه تولین (۴۷-۱۹۴۶) و دانشگاه ایالتی اوهایو (۵۰-۱۹۴۷) هم‌زمان با دانش‌جویی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری به عنوان مربی تدریس می‌کرد. در سال‌های ۵۳-۱۹۵۰ استادیار و دانش‌یار دانشگاه واشینگتن بود، و در ۱ فوریه‌ی ۱۹۵۴ در مقام دانش‌یار عضو هیات علمی دانشگاه ایلینوی شد. در ۱۹۶۹ به عنوان استاد ولدان پاول منصوب شد، عنوانی که تا ۱۹۷۴ آن را در اختیار

در دانشگاه ایلینوی، و استاد مشاور چند رساله در دانشگاه‌های خارجی بود. از هنگامی که در ۱۹۵۴ عضو هیات علمی دانشگاه ایلینوی شد، در نزدیک به ۱۰۰ کالج و دانشگاه دیگر نیز به عنوان استاد مدعو تدریس کرد.

وی ۷۰ مقاله و ۱۱ کتاب، از جمله، سامانه‌های کنترل مدیریت (۱۹۸۴)، دست‌نامه‌ی حسابداران (۱۹۷۰)، و حسابداری پیشرفته: رویکردی سازمانی (۱۹۶۱) را به‌تنهایی یا با همکاری دیگران نوشت. بعضی از کتاب‌های او، از جمله، نظریه‌ی تشخیص سود (۱۹۶۵)، بسط‌های افشای حسابداری (۱۹۷۳)، و آینده‌ی حسابداری در یک جامعه‌ی متغیر (۱۹۷۰) به ژاپنی نیز ترجمه شده‌اند. افزون بر این، در نگارش ۳۴ کتاب (نه به عنوان نویسنده) هم‌کاری مؤثر داشت، ۲۰ نقد کتاب نوشت، و بیش از ۲۵۰ سخن‌رانی حرفه‌ای داشت. در سال‌های ۶۹-۱۹۷۵، ویرایشگر و مشاور شرکت نشر کتاب مک‌گرو-هیل در رشته‌ی حسابداری بود. هم‌چنین، در هیات مشاوران تحریریه‌ی مجله‌ی حسابرسی، تأمین مالی و حسابداری (۸۱-۱۹۷۹) و، از ۱۹۸۶، در هیات تحریریه‌ی مجله‌ی مدیریت کسب‌وکار هنگ کنگ خدمت کرد.

او در سازمان‌های حرفه‌ای نیز فعالیت داشت، از جمله، رئیس فدراسیون مدارس حسابداری (۱۹۷۸)، و انجمن حسابداری آمریکا (۷۰-۱۹۶۹)، و نایب رئیس انجمن ملی حسابداران (۸۰-۱۹۷۹) و انجمن حسابداری آمریکا (۱۹۶۱) بود. هم‌چنین، عضو کارگروه اجرایی (۸۴-۱۹۸۱) و هیات مدیره (۱۹۶۲)، و رئیس کارگروه ملی آموزش (۱۹۸۰) انجمن ملی حسابداران نیز بود، و ریاست شعبه‌ی شهرستان سنگمون ولی (ایلینوی) انجمن ملی حسابداران را هم بر عهده داشت. افزون بر این، عضو شورای مشاور

داشت. در آن سال، به عنوان استاد ممتاز آرتور یانگ حسابداری و مدیریت کسب‌وکار منصوب شد. او این عنوان را تا هنگام بازنشستگی، به عنوان استاد بازنشسته‌ی حسابداری، در ۱۹۸۷ در اختیار داشت. در دانشگاه ایلینوی، در کارگروه‌های پرشماری از جمله، رئیس کارگروه پژوهشی برای رئیس جدید دانشگاه (۸۴-۱۹۸۳) و کارگروه پژوهشی برای معاون جدید امور دانشگاهی (۸۶-۱۹۸۵) خدمت کرد. هم‌چنین، در گروه حسابداری به عنوان هماهنگ‌کننده‌ی برنامه‌های حرفه‌ای (۸۷-۱۹۸۶)، عضو کارگروه مشاوره (۸۴-۱۹۸۳)، رئیس کارگروه سیاست آموزشی (۸۷-۱۹۸۶) و رئیس کارگروه آزمون دکتری (۸۴-۱۹۸۳) نیز خدمت کرد. در سال‌های ۸۱-۱۹۷۴، که رئیس گروه حسابداری بود، در راه‌اندازی چهار کرسی پژوهشی و سه برنامه‌ی تحصیلی مشترک نقشی اساسی داشت.

وی به‌عنوان یک آموزگار حسابداری که خود را وقف ایجاد مبنای نظری برای اندیشه‌ی حسابداری کرده بود، استاد راهنمای بیش از ۵۰ رساله‌ی دکتری

اطلاع رسانی
آموزش
مشاوره

در زمینه

مالیات

نشانی : تهران، خیابان کریمخان زند
خیابان حسینی، پلاک ۲۹، طبقه اول
تلفن : ۷ - ۸۸۳۲۱۲۰۰
نمابر : ۸۸۳۲۱۲۰۸

استانداردهای حسابداری مالی (۷۷-۱۹۷۴) و عضو هیات امنای بنیاد حسابداری مالی (۸۰-۱۹۷۸) نیز بود.

وی مشاور سازمان‌های بسیاری بود، از جمله، در هیات مشاور کمیسر درآمد داخلی آمریکا (۷۰-۱۹۶۹)، و هیات امنای انجمن پژوهش حسابداری (۷۴-۱۹۷۲)، و دانشگاه وسلی ایلینوی (۸۷-۱۹۸۴) عضویت داشت. همچنین، عضو هیات مدیره‌ی انجمن حسابداران عمومی گواهی‌شده‌ی آمریکا (۷۴-۱۹۷۱) و عضو چند کارگروه آن سازمان نیز بود - از جمله کارگروه جایزه‌های ممتاز (۱۹۸۰)، کارگروه کمک‌های مالی دکتری (۷۹-۱۹۷۸)، و کارگروه اهداف

نورتون موربدفورد جایزه‌ی آموزگار ممتاز حسابداری را از انجمن حسابداری آمریکا (۱۹۸۰)، جامعه‌ی حسابداران عمومی گواهی‌شده‌ی ایلینوی (۱۹۸۶)، و انجمن حسابداران عمومی گواهی‌شده‌ی آمریکا (۱۹۸۷) دریافت کرد.

پردامنه (۶۵-۱۹۵۹). او در بسیاری از کارگروه‌های انجمن حسابداری آمریکا هم عضو بود - از جمله، کارگروه ساختار، محتوا، و گستره‌ی آموزش حسابداری آینده که گزارش خود را در ۱۹۸۶ منتشر کرد.

جایزه‌ی آموزگار ممتاز حسابداری را از انجمن حسابداری آمریکا (۱۹۸۰)، جامعه‌ی حسابداران عمومی گواهی‌شده‌ی ایلینوی (۱۹۸۶)، و انجمن حسابداران عمومی گواهی‌شده‌ی آمریکا (۱۹۸۷) دریافت کرد. از جمله دیگر جایزه‌ها و افتخارهای حرفه‌ای وی می‌توان به جایزه‌ی دانش‌آموخته‌ی ممتاز، از بتا آلفا پسی دانشگاه ایالتی اوهایو (۱۹۸۱)؛ حسابدار سال، از بتا آلفا پسی ملی (۱۹۷۶)؛ پژوهشگر برتر، از دانشگاه ایلینوی (۱۹۷۳)؛ جایزه‌ی خدمت ممتاز، از دانشگاه ایالتی اوهایو (۱۹۷۰)؛ دانش‌آموخته‌ی ممتاز سال، از دانشکده‌ی کسب‌وکار دانشگاه تولین (۱۹۶۳)؛ و پژوهشگر فولبرایت^۱ (۱۹۷۲) اشاره کرد. در ۱۹۸۳، به افتخار وی و عضو پیشین تالار مشاهیر حسابداری، رابرت کی. ماتز (۱۹۷۸)، اداره‌ی پژوهش حسابداری دانشگاه ایلینوی راه‌اندازی شد. او در بتا آلفا پسی و بتا گاما سیگما این دانشگاه نیز عضویت داشت.

در ۱۹ مارس ۱۹۴۳، با هلن گریس ازدواج کرد؛ آنان دو فرزند دارند. سرگرمی‌های او، گردشگری، شنا، آهسته‌دویدن، و گلف بود. نورتون مور بدفورد ۴۸مین عضو تالار مشاهیر حسابداری است.

پی‌نوشت مترجم:

(۱) برنامه‌ی فولبرایت یک برنامه‌ی رقابتی سطح عالی و مبتنی بر شایستگی برای دریافت کمک‌های مالی مبادله‌ی آموزشی بین‌المللی دانش‌جویان، پژوهشگران، استادان دانشگاه، حرفه‌ای‌ها، دانش‌مندان، و هنرمندان است. این برنامه، در ۱۹۴۶، با پشتیبانی سناتور نام‌دار آمریکا، جیمز ویلیام فولبرایت (۱۹۰۵-۱۹۹۵) راه‌اندازی شد.